1. סדר תולדות פרק כ"ח

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ
חָרָנָה: וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי
הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא: וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה
סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי
אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ: וְהִנֵּה יְהוָה נִצָּב עָלָיו וַיֹּאמַר אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֶךָ: וְהָיָה זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ
וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וָצָפֹנָה וָנֶגְבָּה וְנִבְרְכוּ בְךָ כָּל־מִשְׁפְּחֹת
הָאֲדָמָה וּבְזַרְעֶךָ: וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמָּךְ וְשָׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ
וַהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־
עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ: וַיִּקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר
אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי: וַיִּירָא וַיֹּאמַר
מַה־נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה
שַׁעַר הַשָּׁמָיִם: וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־
שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ:
וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוּלָם לוּז שֵׁם הָעִיר
לָרִאשֹׁנָה: וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי
וּשְׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל
וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ: וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי
לֵאלֹהִים: וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית
אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ: וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב
רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְּנֵי קֶדֶם: וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה־
שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלָיהָ כִּי מִן־הַבְּאֵר הַהוּא
יִשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבְּאֵר: וְנֶאֱסְפוּ־שָׁמָּה
כָּל־הָעֲדָרִים וְגָלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן
וְהֵשִׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר לִמְקֹמָהּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב
אַחַי מֵאַיִן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲיְדַעְתֶּם
אֶת־לָבָן בֶּן־נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ
וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאן: וַיֹּאמֶר הֵן
עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא־עֵת הַאֲסֹף הַמִּקְנֶה הַשְּׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ
רְעוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים וְגָלְלוּ
אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן: עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם
וְרָחֵל בָּאָה עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה הִוא: וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בַּת־לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן
לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיֵּגֶל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר
וַיַּשְׁקְ אֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ:

רש"י סוף פרק כ"ט

וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד

א וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וַעֲבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים: וַיִּשְׁמַע
אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ
ב וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֵת כָּל־הַכָּבֹד הַזֶּה: וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת־
פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
ד יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ: וַיִּשְׁלַח
ה יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וּלְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ: וַיֹּאמֶר לָהֶן
רֹאֶה אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי־אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם וֵאלֹהֵי
אָבִי הָיָה עִמָּדִי: וְאַתֶּנָּה יְדַעְתֶּן כִּי בְּכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת־
ז אֲבִיכֶן: וְאֲבִיכֶן הִתֵּל בִּי וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים
וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע עִמָּדִי: לצ"ע
אִם־כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן נְקֻדִּים
וְאִם־כֹּה יֹאמַר עֲקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים:
ט וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתְּנֵהוּ לִי: וַיְהִי בָּעֵת
הַיַּחֻם הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֶרְאֶה בַחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעֻתֻּדִים
הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים: וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וָאֹמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ
וּרְאֵה כָּל־הָעֻתֻּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים
כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לָךְ: אָנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל
אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִּי שָׁם נֶדֶר עַתָּה קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל־
אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ:

2. סדר תולדות פרק ל"ב

: בְּבֶטֶן עָקַב אֶת־אָחִיו וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת־
ה אֱלֹהִים: וַיָּשַׂר אֶל־מַלְאָךְ וַיֻּכָל בָּכָה וַיִּתְחַנֵּן־לוֹ בֵּית־אֵל
ו יִמְצָאֶנּוּ וְשָׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ: וַיהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יְהוָה זִכְרוֹ:
ז וְאַתָּה בֵּאלֹהֶיךָ תָּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שְׁמֹר וְקַוֵּה אֶל־אֱלֹהֶיךָ
ח תָּמִיד: כְּנַעַן בְּיָדוֹ מֹאזְנֵי מִרְמָה לַעֲשֹׁק אָהֵב: וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם
אַךְ עָשַׁרְתִּי מָצָאתִי אוֹן לִי כָּל־יְגִיעַי לֹא יַמְצְאוּ־לִי עָוֹן אֲשֶׁר־
ט חָטָא: וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עוֹד אוֹשִׁיבְךָ בָּאֳהָלִים
י כִּימֵי מוֹעֵד: וְדִבַּרְתִּי עַל־הַנְּבִיאִים וְאָנֹכִי חָזוֹן הִרְבֵּיתִי וּבְיַד
יא הַנְּבִיאִים אֶדְמֶה: אִם־גִּלְעָד אָוֶן אַךְ־שָׁוְא הָיוּ בְּגִלְגָּל שֹׁרִים
יב זִבְחוּ גַּם מִזְבְּחֹתָם כְּגַלִּים עַל תַּלְמֵי שָׂדֶי: וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שְׂדֵה
יג אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמָר: וּבְנָבִיא הֶעֱלָה
יד יהוה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנָבִיא נִשְׁמָר: הִכְעִיס אֶפְרַיִם
טו תַּמְרוּרִים וְדָמָיו עָלָיו יִטּוֹשׁ וְחֶרְפָּתוֹ יָשִׁיב לוֹ אֲדֹנָיו: כְּדַבֵּר
אֶפְרַיִם רִתַּת נָשָׂא הוּא בְּיִשְׂרָאֵל וַיֶּאְשַׁם בַּבַּעַל וַיָּמֹת: וְעַתָּה
יוֹסִפוּ לַחֲטֹא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה מִכַּסְפָּם כִּתְבוּנָם עֲצַבִּים
מַעֲשֵׂה חָרָשִׁים כֻּלָּהּ לָהֶם הֵם אֹמְרִים זֹבְחֵי אָדָם עֵגְלִים יִשָּׁקוּן:
לָכֵן יִהְיוּ כַּעֲנַן־בֹּקֶר וְכַטַּל מַשְׁכִּים הֹלֵךְ כְּמֹץ יִסְעֵר מִגֹּרֶן
וְכָעָשָׁן מֵאֲרֻבָּה: וְאָנֹכִי יהוה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וֵאלֹהִים
זוּלָתִי לֹא תֵדָע וּמוֹשִׁיעַ אַיִן בִּלְתִּי: אֲנִי יְדַעְתִּיךָ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ
תַּלְאֻבוֹת:

רש"י פרק י"ד

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יהוה
ב אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ: קְחוּ עִמְּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יהוה
אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וְנַשְּׁלֻמָה פָרִים שְׂפָתָינוּ:
ד אַשּׁוּר לֹא יוֹשִׁיעֵנוּ עַל־סוּס לֹא נִרְכָּב וְלֹא־נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ
ה לְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ אֲשֶׁר־בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם: אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אֹהַבְם
ו נְדָבָה כִּי שָׁב אַפִּי מִמֶּנּוּ: אֶהְיֶה כַטַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה
ז וְיַךְ שָׁרָשָׁיו כַּלְּבָנוֹן: יֵלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וִיהִי כַזַּיִת הוֹדוֹ וְרֵיחַ לוֹ
ח כַּלְּבָנוֹן: יָשֻׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצִלּוֹ יְחַיּוּ דָגָן וְיִפְרְחוּ כַגָּפֶן זִכְרוֹ כְּיֵין
ט לְבָנוֹן: אֶפְרַיִם מַה־לִּי עוֹד לָעֲצַבִּים אֲנִי עִנִּיתִי וַאֲשֻׁרֶנּוּ אֲנִי
כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן מִמֶּנִּי פִּרְיְךָ נִמְצָא: מִי חָכָם וְיָבֵן אֵלֶּה נָבוֹן וְיֹדְעֵם
כִּי־יְשָׁרִים דַּרְכֵי יהוה וְצַדִּקִים יֵלְכוּ בָם וּפֹשְׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם:

ב. "אמר רבי יוחנן" תענית ט"ו ע"ב

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר סִימוֹן, כָּךְ
אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא (בראשית לא, ג) שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ
וּלְמוֹלַדְתֶּךָ, תֹּאמַר עַד כָּאן הָיוּ הַתְּנָאִים, וְשָׁמְרֵנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה
וְלֹא יוֹתַר. אֲמַר רַבִּי יוּדָן מִיאֲמַר לוֹ הַמָּקוֹם שׁוּב אֶל אֶרֶץ
אֲבוֹתֶיךָ, אַף עַל פִּי כֵן וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד, מִיאֶלָּא מִכָּאן שֶׁאֵין
הַבְטָחָה לַצַּדִּיק בָּעוֹלָם הַזֶּה. רַ' הוּנָא בְּשֵׁם רַ' אַחָא אָמַר הִנֵּה
אָנֹכִי עִמָּךְ, אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי, אֶלָּא מִכָּאן שֶׁאֵין
הַבְטָחָה לַצַּדִּיק בָּעוֹלָם הַזֶּה. רַ' הוּנָא בְּשֵׁם רַ' אַחָא אָמַר (משלי ג
כו) וַיהוה כִּי אֶהְיֶה עִמְּךָ, וְאֵין דָּבָר רָע מִזִּיקֶךָ. וּכְתִיב (שם ד
יב) וַיֹּאמֶר כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ, וְאֵין דָּבָר רָע מִזִּיקֶךָ. וּכְתִיב (שם ד
יב) וַיְהִי כְּדַרְךָ בְּמִלּוֹן, אֶלָּא שֶׁאֵין הַבְטָחָה לַצַּדִּיק בָּעוֹלָם הַזֶּה.
רַ' פִּנְחָס בְּשֵׁם רַ' חִנְיָן דְּצִפּוֹרִין אָמַר (מלכים-א א לו) וַיַּעַן בְּנֵיהוּ
בֶן יְהוֹיָדָע אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר אָמֵן כֵּן יֹאמַר, וַהֲלֹא כְּבָר
נֶאֱמַר (דברים-א כב ט) הִנֵּה בֵן נוֹלַד לְךָ הוּא יִהְיֶה אִישׁ מְנוּחָה,
אֶלָּא אָמַר הִרְבָּה קִטְטוֹרִין יַעֲמִדוּ מִכָּן וְעַד גִּיחוֹן.

ט. "אמרו חכמים", תענית ט"ו ע"ב

כִּי מִטָּא
לְחַרָן אֲמַר אִפְשַׁר עֲבַרְתִּי עַל מְקוֹם שֶׁהִתְפַּלְּלוּ
בּוֹ אֲבוֹתַי וְאֲנִי לֹא הִתְפַּלַּלְתִּי בּוֹ [כד] הֵב דַּעְתֵּיהּ
לְמִיהַדַּר כְּפַצָּה לֵיהּ אַרְעָא מִיד וּיִפְגַּע בַּמָּקוֹם
כַּד צְלֵי בְעָא לְמִיהַדַּר (מיתי) אֲמַר הַקְבָּ"ה צַדִּיק
זה בא לבית מלוני ויפטר בלא לינה מיד בא השמש. כתיב (שם) וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם
וכתיב (בראשית כח) וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר יָצַק מִלְּמַד
שֶׁנִּתְקַבְּצוּ כָּל אוֹתָן אֲבָנִים לְמָקוֹם אֶחָד וְכָל אֹתוֹת
וְאוֹתוֹת אוֹמֶרֶת עָלַי יַגִּיחַ צַדִּיק זֶה רִאשׁוֹנָה יוֹכֵל
נִבְלְעוּ (שם) בְּאֶחָד (שם) וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה
הוּא אַבְמַכְּתְרְחוּ שֶׁל סוּלָם שְׁמוּנַת אֶלְפִים פַּרְסָאוֹת
דִּכְתִיב (שם) וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים
בּוֹ עוֹלִים שְׁנַיִם וְיוֹרְדִים שְׁנַיִם וּכְי פְגַע בְּהַרְיָ הַרְדֵּי
הוּז לְהוּז ד' וכתיב ביה במלאך (דניאל י) וגויתו כתרשיש וגמרי דתרשיש תרי
אלפי פרסי הוו יהגיא עולים ומסתכלין בדיוקנו) של מעלה ויורדים ומסתכלים
בדיוקנו של מטה ובעו לסכוניה מיד (בראשית כח) והנה ה' נצב עליו אמר ר"ש בן
לקיש אלמלא מקרא כתוב א"א לאומרו כאדם שכמוך) על בנו. (שם) הארץ אשר
אתה שוכב עליה וגו' מאי רבותיה א"ר יצחק ימלמד שקפלה) הקב"ה לכל א"י
והניחה תחת יעקב אבינו שתהא נוחה ליכבש) לבניו:

ג. רש"י בראשית כ"ט

(ה"ה-ו"א כט ט) וַיִּשְׁמְעוּ
הָעָם עַל הִתְנַדְּבָם כִּי בְלֵב שָׁלֵם הִתְנַדְּבוּ לַה' וְגַם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ
שָׂמַח שִׂמְחָה גְּדוֹלָה. וּלְפִי שֶׁהָיוּ עֲסוּקִים בְּמִצְוֹת נְדָבָה וְעָלָה
בְּיָדָן לְפִיכָךְ שָׂמְחוּ. לְפִיכָךְ מֵהוּ אוֹמֵר (שם שם י) וַיְבָרֶךְ דָּוִיד
אֶת ה' לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וגו', אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבִינוּ אוֹמֵר כָּאן אֶלָּא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, תְּלֵה אֶת הַנְּדָבָה
בְּמִי שֶׁפָּתַח בּוֹ תְּחִלָּה. אָמַר ר' יְהוּדָה עוֹד מִן אַתְרָא לֵית
הִיא חֲסָרָה. וַיִּדְרוּ יִשְׂרָאֵל אֵין כְּתִיב כָּאן אֶלָּא (במדבר כא ב)
וַיִּדַּר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סַבָּא.

בראשית מ"ח

וּמָה הָיָה אוֹמֵר, ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי
אָמַר ט"ו שִׁיר הַמַּעֲלוֹת שֶׁבַּסֵּפֶר
תְּהִלִּים. מַאי טַעְמָיְהוּ, (תהלים קכד א)
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי ה' שֶׁהָיָה
לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל
סַבָּא. ר' שְׁמוּאֵל בַּר נַחְמָן אָמַר כָּל
סֵפֶר תְּהִלִּים הָיָה אוֹמֵר. מַה טַּעַם,
(שם כב ד) וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סַבָּא.

ה. רש"י בראשית כ"ט

(כ"מ אל לא זה
הוא הסמוך לעני מלגה לילוכים ומל שם סיסיה על
הפלהים קרלה בים מל והוא הכ המוריה שהתפלל בו
אברהם והוא המזבח שהתפלל בו יצחק וכן אמרו
בסומה לבו ומעלה וגו' לא כאברהם שהקלו הכ ולא
ניתקן שקלו מזה אלא דיעקב שקלו בים מל. ע"כ
פרש"י מדוייק): מה טרח. מרגוס מה דמיו אחרת
דרין. דמיון שם דבר הוא כמו סיבלמו וכמו
למלבנו: וזה שער הסמים. מקום הפלה לפלוס
הפלחס הסמיה. ומדרשו שבים המקדש על הפלה
מכון כנגד בית המקדש על מפה: (כ) אם יבא
אלהים עמדי. אם יבמור לי בבמות הלו שהבמיחני
לשוב עמדי כמו שאמר לי והיה אלהי עמדי:
ושמרני. כמו שאמר לי ושמרתיך בכל אשר תלך.
ומן לי לחם לאכול. כמו שאמר לי לא אחזיר ובמלבש
לחם הוא מגזר שנאמר ולא לחיתי לחם מגזר וחרבו
מבקש לחם (איכה ה, ט): (כא) ושבתי. כמו שאמר
לי והשיבותיך אל האדמה: בשלום. אלא מן השמים
אלא אלמד מדברי לבן: והיה ה' לי לאלהים. שיהו
שמו עלי מחמלה ועד סוף אלא אמנה אסול כמרעי כמ"ש
אחר דברתי לך והבטחתי זו הבטחה לאבותיכם שנאמר
להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך (שמות ח) (זרעך
מיומם אלא אמנה בו טוב כסול): (כב) והאבן הזאת.
כך מפורש ו"ו זו אל והאבן אם אמצא לי אם אלה
ולפי אמי לעשה זאת.

ז. "לא משגיח" ויקרא, ז"ל

פירוש אמרם ז"ל ביקש לעבור ונעשה
העולם כולו כמין כותל לפניו. היינו כל
הכחות המסורידים והמבהילים והמונעים
שהעולם מלא מהם עמדו ככותל לפניו
למנעהו מלעבור ולעשות את דרכו בקודש
שקיבל עליו מחדש. וזהו לשון לעבור,
שתחת עד כה הי' בבחי' יושב במנוחות
שאננות איש תם יושב אהלים, עתה קיבל
עליו להיות בבחי' עובר ובכל המקומות
המסוכנים, ונקבצו באו כל הכחות
המתנגדים לו להתייצב כמו כותל מפסיק
בינו לבין ההצלחה הנדרשת:

ד. "אין מקרא יוצא מידי פשוטו", שבת ל"א ע"ב

אך באמת כחות אלו לא לבד שלא
עמדו לשכן עלי דרכו, אלא אדרבה
הם עצמם היו סיבה שילין שם ושיזכה
למראה הנכבד ויחליף כח כמ"ש וישא
יעקב רגליו כבריש"י כיון שנתבשר בשורה
טובה כו'. וזהו לימוד לכל אדם שנראה
לו כאילו הר גבוה וקשה עומד על דרכו
ומתמה ואומר איך אוכל לכבוש הר גבוה
של מניעות וקשיי יום, שאל יאמר כן,
כי אדרבה מניעות אלו עצמן הן סיבה
שיצליח בדרכו, ואף כי אינו יודע איך
ובאיזה אופן, ידע, וישכיל ויאמין כי כך
היא המדה וכך זיכה יעק"א לבניו אחריו:

ח. מין ויעקב אבינו אמר אמת

יד. יש בידינו סם חיים בעד כל העולם במובן הלאומי. זה הענין שהוא.
כלל מוסכם בתולדה, שאומה מוכרחת למות, ולעבור מן העולם, שהרי כל העמים
העתיקים כמעט שעברו ובטלו מן העולם, ואם יש איזה עם קיים מימי קדומים לא
עברו עליו שבות של פיזורים, גם לא נתפתח כראוי להשפיע מחוגו על העולם.
אבל להיות עם חי ופועל, ואיתן במדה מוצקה עד כדי לנצח כמה משברים, זה לא
נראה בעולם חוץ מישראל, ע"י שם ד' הקשור בהם וסם החיים של תורת חיים
שבתוכם, וסם חיים זה עתיד לצאת מאתנו על כל העולם, וישמחו וירננו לאומים
כי תשפוט עמים מישור ולאומים בארץ תנחם סלה.

ט. "לא לעולם יהא אדם רך כקנה", ברכות ל"ב ע"ב

ודע כי מ"ש שקפלה (מ"י והניחה תחת יעקב אע"פ
קשי על לל הרוחני. הפרוס עליה שהוא דוגמת
כפם סלה שנוקן לה כח וחיות שלין לך דבר בנבראים
שלין עליו לל קיום שנוקן לו חיות והוא הטיקר, אבל
לעולם נוף האדם לינו זז ממקומו:

ובתחוד בעקבתא דמשיחא אשר הסט"א אחזות בכל המאמצים לעכב את הגאולה שהיא לה למיתה ולכליון גמור, אם יראי ד' יתמלאו בקצף ויצורורו דינים קשים על ישראל מצד חצונויות מעשיהם שלא כדת, הרי בקצף זה עצמו מחזקים ומאמצים את ידי הסט"א שיעלה בידה למצוא אי אלו אנשים שתוכל למשוך אותם אליה, ומתוך הקצף נעשים הם טועים ומסיעים למסקרגים לדבר סרה על הת"ח האמתיים שהולכים בדרכי יושר להשפיע בטוב ובנחת על כל ישראל להכניסם תחת כנפי השכינה ופונים אל המצפון הפנימי של ישראל שהוא כלו קדש לד' „וכשם שאין בלבך אלא אחד כך אין בלבנו אלא אחד".

ערוץ מאיר - הערוץ שלי ליהדות www.meirtv.co.il